

24.11.1961

רשומות

קובץ התקנות

23 במרס 1961

1122

ר' בניסן תשכ"א

- עמוד
- 1302 תקנות הביטוח הלאומי (רישום) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
- 1302 תקנות הביטוח הלאומי (מקדמות) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1303 תקנות הטיס (ועדת חקירה) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1304 תקנות הספנות (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1304 תקנות לעידוד השקעות הון (פטור ממס בולים), תשכ"א—1961
- 1305 תקנות מס הכנסה (ניכוי מריבית), תשכ"א—1961
- 1307 צו מס הכנסה (קביעת ריבית כהכנסה), תשכ"א—1961
- צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות צומת המז-תל-אביב צפון וצומת עולמית-תל-אביב צפון) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1307 החלטת הכנסת בדבר הוראות והמגילות או המסילות היטלים
- 1308 צו בנק ישראל (מוסדות כספיים) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1308 הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
- 1309 הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תש"ך—1960 (תיקון), תשכ"א—1961
- 1311 הוראות בנק ישראל (איסור הגדלת האשראי) (ביטול), תשכ"א—1961
- 1311 תקנות מלווה פיתוח (סדרה ה'), תשכ"א—1961 — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

- 1312 צו תכנון ערים (שטח גלילי במחוז תל-אביב), תשכ"א—1961
- 1312 צו תכנון ערים (שטח גלילי במחוז המרכז), תשכ"א—1961
- 1313 צו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953, (תיקון מס' 5), תשכ"א—1961
- 1313 צו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953 (תיקון מס' 6), תשכ"א—1961
- 1314 חוק עזר לבני-ברק (אספקת מים), תשכ"א—1961
- 1322 חוק עזר לטבריה (אספקת מים), תשכ"א—1961
- 1328 חוק עזר לאום-אל-פחם (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1961
- 1330 חוק עזר לאורייהודה (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
- 1330 חוק עזר לאפקים (אספקת מים), תשכ"א—1961
- 1336 חוק עזר לאשדוד (אספקת מים), תשכ"א—1961
- 1341 חוק עזר לבאקה-אל-גרבייה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1341 חוק עזר לעיר-ירועאל-עפולה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961
- 1342 חוק עזר לכפר-גנים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר רישום

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 60 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

הוספת תקנה
111

1. אחרי תקנה 111 לתקנות הביטוח הלאומי (רישום), תשי"ח—1957,² תיווסף תקנה זו:

מפסור
מרישום

111. (א) על אף האמור בתקנה 111א (ב) לא תחול לגבי מבוסח כאמור בתקנה 111 (א) (2) חובת הרישום בתקופה בה לא היה עובד כאמור בתקנה משנה זו אם אין לו הכנסה ממקורות המפורטים בסעיף 5 לפקודת מס הכנסה, 1947³, העולה על 720 לירות לשנה או על כל סכום אחר שנקבע כמינימום על פי סעיף 45 (א) לחוק ונתמלאו בו אחד מאלה:

(1) הוא חדל להיות עובד מחמת מחלה או תאונה;

(2) הוא היה, לאחר חדלו להיות עובד, רשום כדורש עבודה

בלשכת העבודה של שירות התעסוקה.

(ב) לא קיימות יותר הסיבות כמפורט בתקנה משנה (א) בגללן

חדל המבוסח להיות עובד, או חדל להיות רשום כדורש עבודה בלשכת

העבודה כאמור, חייב הוא ברישום מהיום בו חדלה להתקיים הסיבה כאמור

ויחולו עליו הוראות תקנות אלה.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (רישום) (תיקון מס' 2), תשכ"א—

1961".

י"ב באדר תשכ"א (28 בפברואר 1961)

(חם 750810)

ג'ורא יוספס טל

שר העבודה

¹ ס"ח 187, תשי"ד, עמ' 6.
² ק"ח 739, תשי"ח; עמ' 64; ק"ח 1023, תשי"ד; עמ' 1394; ק"ח 1086, תשכ"א, עמ' 652.
³ ע"ר 1947, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר מקדמות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 34, 36 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות הביטוח הלאומי (מקדמות), תשי"ח—1957² (להלן — התקנות העיקריות), בהגדרת "שומה", בסופה, יוסף, "כפי שהיא קיימת לפני 1 באפריל לשנת הכספים בה חייב המבוסח בתשלום המקדמה".

¹ ס"ח 187, תשי"ד, עמ' 6.
² ק"ח 739, תשי"ח, עמ' 69.

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 2

(1) במקום תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו:

"(א) מקדימה תחושב על בסיס השומה בתוספת אחוזים שייקבעו על ידי שר העבודה בהודעה שתפורסם ברשומות, בשים לב לתנודות אינדיקס יוקר המחיה שלפיו משתלמת תוספת היוקר לעובדי המדינה, ובלבד שמבוטח שאינו עובד ונערכה לגביו לאחרונה שומה מלפני שלוש שנים או יותר והמוסד הודיע לו בכתב על חובתו להגיש דין וחשבון, ישלם מקדמה לפי דין וחשבון שיוגש על ידיו כאמור בתקנה 7 לתקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי ביטוח), תשי"ד—1954".

(2) בתקנת משנה (ב) בכל מקום בו נאמר "הגיש הצהרה" יבוא "הגיש דין וחשבון".

3. על אף האמור בתקנה 2 (א) לתקנות העיקריות כפי שהיו בתוקף לפני פרסום תקנות אלה ברשומות, רשאי המוסד לחייב מבוטחים בתשלום מקדמות על-פי דין וחשבון כאמור בתקנות אלה גם לגבי השנים שקדמו לשנת הכספים 1961/62.

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (מקדמות) (תיקון), תשכ"א—1961".

השם

י"ב באדר תשכ"א (28 בפברואר 1961)
(חמ 750312)

ג'ורא יוספטל
שר העבודה

⁸ ק"ח 440, תשי"ד, עמ' 640; ק"ח 739, תשי"ה, עמ' 70.

תקנות הטיס (ועדת חקירה) (תיקון), תשכ"א — 1961

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לתוספת הראשונה לדבר המלך על הטיס במושבות (הטלת חוקים), 1937, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות הטיס (ועדת חקירה), תשכ"א—1961, במקום "הוגו מרום" יבוא "ישעיהו גזית".

תיקון התוספת

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הטיס (ועדת חקירה) (תיקון), תשכ"א—1961".

השם

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה
ממלא מקום שר התחבורה

ג' בניסן תשכ"א (20 במרס 1961)
(חמ 75522)

¹ ע"ר 1937, חוס' 2 מס' 707, עמ' 563.
² ע"ר תש"ה, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1115, תשכ"א, עמ' 1169.

קובץ התקנות 1122, ו' בניסן תשכ"א, 28.8.1961

חוק הספנות (כלי שיט), תש"ך—1960

תקנות בדבר בניית כלי שיט, מדידתם ומשכנתאות עליהם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 111 לחוק הספנות (כלי שיט), תש"ך—1960¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. ברישה לתקנות הספנות (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם), תשכ"א—1961¹ (להלן — התקנות העיקריות), אחרי "סעיף 111 לחוק הספנות (כלי שיט), תש"ך—1960" יוסף, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין.

2. בתוספת הרביעית לתקנות העיקריות, בטופס "שטר משכנתה על כלי שיט" —
(1) אחרי סעיף 5 יוסף סעיף זה:

"6. שני הצדדים מאשרים כי הסכימו לתנאי שטר המשכנתה הזה והתנאים המיוחדים שלהלן/שהותנו בין הצדדים במסמך הרצוף לשטר זה ומהווים חלק בלתי נפרד ממנו.
.....
.....
....."

(2) האמור בסעיף 6 יסומן כסעיף 7.

3. בתוספת החמישית לתקנות העיקריות, במקום פרט 2 יבוא פרט זה:
"2. בעד אישור העתק מסמך על ידי הרשם — לכל עמוד או חלק ממנו — 3 לירות".

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הספנות (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם) (תיקון), תשכ"א—1961".

כ' באדר תשכ"א (8 במרס 1961) (חמ 750081)
יצחק בן-ציון
שר התחבורה

¹ ס"ח 815, תש"ר, עמ' 70.
² ק"ת 1108, תשכ"א, עמ' 974.

חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959

תקנות בדבר פטור ממס בולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 76 (2) לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. סדרת איגרות חוב הפטורה ממס בולים על פי הוראות כל דין כשלהבטחת פרעון של האיגרות ניתנה ערבות המדינה, תהיה פטורה ממס בולים גם אם לא ניתנה ערבות המדינה לפרעון האיגרות.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לעידוד השקעות הון (פטור ממס בולים), תשכ"א—1961".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ד באדר תשכ"א (12 במרס 1961)
(חמ 72618)

¹ ס"ח 298, תשי"ט, עמ' 234.

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר ניכוי מריבית

בחוק סמכותי לפי סעיף 48 ו-82 לפקודת מס הכנסה, 1947 (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"ריבית" — כמשמעותו בצו מס הכנסה (קביעת ריבית כהכנסה), תשכ"א—1961, למעט ריבית כמפורט בתוספת הראשונה;

"חייב" — אחד מהמפורטים בסעיף 2 לצו מס הכנסה (קביעת ריבית כהכנסה), תשכ"א—1961, או אחד המשלם ריבית מטעמם או במקומם;

"מקבל" — אדם המקבל ריבית, למעט אדם כמפורט בתוספת השניה;

"מוסד בנקאי" — כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954.

ניכוי מס

2. (א) חייב שהוא מוסד בנקאי, המשלם ריבית למקבל, ינכה ממנה מס בשיעור של 25%.

(ב) חייב שאינו מוסד בנקאי, המשלם ריבית למקבל, ינכה ממנה מס כמפורט להלן:

(1) מס בשיעור של 25% — אם הוא מנהל לגבי המקבל, לענין תקנה 5, טופס (1) 801;

(2) מס בשיעור של 33 1/3% — אם הוא חבר בני-אדם אשר שיעור המס שהוא עלול להיות חייב בו על הכנסתו החייבת בשנת המס שבה הוא משלם ריבית, אינו עולה על 40%, והוא מנהל לגבי המקבל, לענין תקנה 5, טופס (3) 801;

(3) מס בשיעור של 40% — אם הוא מנהל לגבי המקבל, לענין תקנה 5, טופס (2) 801.

הנחות
בניכוי מס

3. פקיד השומה רשאי, על פי בקשת המקבל, להורות לחייב להימנע מניכוי כאמור בתקנה 2 אם היה סבור שהכנסתו של המקבל אינה חייבת במס.

תשלום
והגשת דו"ח
לפקיד השומה

4. חייב ישלם לפקיד השומה עד ה-7 לכל חודש את סך כל המס שניכה בחודש הקודם לפי תקנה 2, ויגיש לו באותו מועד, בטופס 802, דו"ח על הריבית ששילם ועל סכום המס שניכה כאמור.

מסירת
דו"חות נוספים

5. חייב שאינו מוסד בנקאי ירשום לגבי כל מקבל, בטופס (1) 801, (2) 801 או (3) 801, הכל לפי הענין, את כל הפרטים והמפורטים בו, ויגיש את הטפסים לפקיד השומה כשהם מסוכמים לכל פרטיהם, לא יאוחר מיום 30 באפריל של כל שנה לגבי הריבית ששילם למקבלים בשנת המס הקודמת; הטפסים האמורים יוגשו יחד עם הטופס 826.

אישורים

6. (א) חייב שהוא מוסד בנקאי, שניכה מס מריבית כאמור בתקנה 2 (א), יתן למקבל על פי בקשתו, בסוף כל שנת מס, אישור בטופס 817, לגבי הריבית ששילם לו בשנת המס הקודמת או ביום שבו נסגר חשבונו, הכל לפי הענין. העתק אחד מאישור כאמור יישלח לפקיד השומה והעתק שני יישאר בידי החייב.

(ב) חייב שאינו מוסד בנקאי, שניכה מס מריבית כאמור בתקנה 2 (ב), יתן למקבל, בסוף כל שנת מס, אישור בטופס 806, לגבי הריבית ששילם לו בשנת הכספים הקודמת.

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 1122, תשכ"א, עמ' 1807.

⁴ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.

7. מס שנוכה לפי תקנה 2 יעומת בהתאם להוראות סעיף 48 (2) לפקודה, רק אם ימציא המקבל לפקיד השומה אישור כאמור בתקנה 6 כשכל הפרטים שנקבעו בו נרשמו כהלכה, לרבות שם המקבל — ואם החייב בריבית הוא מוסד בנקאי — כשהאישור מוחתם בחותמת המוסד.

8. טפסים לצורך תקנות אלה ייקבעו על ידי הנציב ואפשר להשיגם במשרדי פקיד השומה.

9. שום דבר האמור בתקנות אלה לא יתפרש כפוסט מקבל מכלול בהכנסתו ריבית שקיבל.

10. תחילתן של תקנות אלה ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

11. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (ניכוי מריבית), תשכ"א—1961“.

תוספת ראשונה

1. ריבית הפטורה ממס לפי הפקודה.
2. ריבית הפטורה ממס לפי סעיף 5 (2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956.⁵
3. ריבית המשתלמת על ידי המדינה עבור תשלומי יתר או מקדמות למסים.
4. ריבית המשתלמת לקטינים לגבי חסכוניותיהם בקופסאות חסכון במוסד בנקאי.

תוספת שניה

1. רשות מקומית, למעט אגודה שיתופית וכל גוף אחר הממלאים אותה שעה תפקידיה של רשות מקומית;
2. הסוכנות היהודית לארץ ישראל — כמשמעותה בחוק מעמד ההסתדרות הציונית העולמית — הסוכנות היהודית לארץ ישראל, תשי"ג—1952;⁶
3. הקרן הקיימת לישראל — כמשמעותה בחוק קרן קיימת לישראל, תשי"ד—1954;⁷
4. קרן היסוד — המגבית המאוחדת לישראל;
5. מוסד ציבורי — כמשמעותו בסעיף 8 לפקודה, שאושר לענין זה על ידי הנציב;
6. בנק ישראל — כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954;
7. בנק הדואר — כמשמעותו בחוק בנק הדואר, תשי"א—1951;⁸
8. קופת גמל — כמשמעותה בסעיף 116 לפקודה;
9. מוסד בנקאי;
10. חברה העוסקת בישראל בעסקי ביטוח כמשמעותם בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951;⁹
11. כל אדם אחר שאושר לענין זה על ידי הנציב.

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ז באדר תשכ"א (15 במרס 1961)
(חמ 723113)

⁵ ס"ח 201, תשט"ו, עמ' 62.
⁶ ס"ח 112, תשי"ג, עמ' 2.
⁷ ס"ח 138, תשי"ד, עמ' 34.
⁸ ס"ח 79, תשי"א, עמ' 219.
⁹ ס"ח 79, תשי"א, עמ' 221.

פקודת מס הכנסה, 1947

צו בדבר קביעת-ריבית כהכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 48 לפקודת מס הכנסה, 1947¹ (להלן — הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"ריבית" — כמשמעותו בחוק הריבית, תשי"ז—1957², למעט ריבית על איגרות חוב.

2. ריבית תהיה הכנסה לענין סעיף 48 לפקודה, כשהיא משתלמת על ידי אחד מהמנויים להלן, או על ידי אחר מטעמו או במקומו:

(1) חבר בני-אדם;

(2) קבלן כמשמעותו בהוראות מס הכנסה (ניהול חשבונות של קבלנים), תשי"ד—1954³;

(3) סוחר כמשמעותו בהוראות מס הכנסה (ניהול חשבונות על ידי סוחרים וסוכנים), תש"ד—1960⁴, וזחייב בניהול חשבונות לפי סעיף 2 (א) לאותן הוראות;

(4) אדם המעסיק 10 בני-אדם או יותר.

3. לצו זה ייקרא, "צו מס הכנסה (קביעת ריבית כהכנסה), תשכ"א—1961".

לוי אשכול

שר האוצר

כ"ו באדר תשכ"א (15 במרס 1961)
(חמ 723113)

¹ ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77; ס"ח 178, תשט"ו, עמ' 58.
² ס"ח 219, תשי"ו, עמ' 50.
³ ק"ח 418, תשי"ד, עמ' 363.
⁴ ק"ח 872, תש"ד, עמ' 457.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943 חוק לתיקון פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), תשי"א—1951

צו בדבר הטלת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹, סעיף 3 (א) לחוק לתיקון פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), תשי"א—1951², והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות צומת רמז — תל-אביב צפון וצומת עולמית — תל-אביב צפון), תשי"ב—1951⁴, בסעיף קטן (א), אחרי "425/53" ייוסף "252/56, 452/58, 252/56 ו-253/56".

2. לצו זה ייקרא, "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות צומת רמז — תל-אביב צפון וצומת עולמית — תל-אביב צפון) (תיקון), תשכ"א—1961".

יצחק בן-אהרן

שר התחבורה

כ"ו באדר תשכ"א (8 במרס 1961)
(חמ 75501)

¹ ע"ר 1834, חוס' 1 מס' 1806, עמ' 40.
² ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
³ ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
⁴ ק"ח 223, תשי"ב, עמ' 254; ק"ח 820, תשי"ב, עמ' 1752.

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה),

תשי"ט—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתוספת לחוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצר-שעת-חירום (שיעור תשלומי חובה) (מס' 2) (תיקון), תשכ"א—1961, שכתוצאה מהן מוטל היטל או מוגדל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר-תשכ"א (14 במרס 1961)

(חמ 74043)

קדיש לוז

יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.
² ק"ח 1091, תשכ"א, עמ' 753.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

צו בדבר מוסדות כספיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954, ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

תיקון סעיף 4

1. בסעיף 4 לצו בנק ישראל (מוסדות כספיים), תש"ד—1960, בסעיף קטן (ב), לאחר "פקדונות של הממשלה" יוסיף:

"או של הסוכנות היהודית לארץ-ישראל או של כל מוסד אחר שאושר לצורך זה על ידי בנק ישראל".

תחילה

2. תחילתו של צו זה ביום ג' באייר תש"ך (30 באפריל 1960).

השם

3. לצו זה ייקרא "צו בנק ישראל (מוסדות כספיים) (תיקון), תשכ"א—1961".

ד. הורוביץ

נגיד בנק ישראל

כ"ח באדר תשכ"א (16 במרס 1961)

(חמ 722102)

¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.
² ק"ח 1004, תש"ד, עמ' 986.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954, ולאחר התייעצות עם הרעדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957² (להלן — ההוראות העיקריות), במקום „למעט סעיפים 7 ו־15“, יבוא „למעט סעיפים 2 (א) (4), 7 ו־15“.

תיקון סעיף א1

2. בסעיף וא להוראות העיקריות —

(1) בכל מקום שבו נאמר „58%“ יבוא „62%“;

(2) במקום פסקאות (2) ו־ (3). יבואו פסקאות אלה:

„(2) מסכום כל פקדון אחר המופקד אצלו, למעט פקדון שלגביו נקבעה במפורש הוראה אחרת, ומסד־כל הכספים שהוא מחזיק על־מנת לפרוע מהם, עם דרישה, פקדונות שלום או שיקים שמשך על עצמו 62% מסכום הפקדונות אשר לפי תנאיהם אין המפקיד רשאי לגבותם לפני תום 18 חדשים מיום חישוב הנכסים הנזילים, ולא גבה אותם למעשה לפני תום אותה תקופה (להלן — פקדונות לזמן ארוך) —

(א) עד כ"ד בטבת תשכ"ב (31 בדצמבר 1961) — מסכום הפקדונות לזמן ארוך העודף על סך כל הפקדונות לזמן ארוך שהיה לו ביום י"ב בטבת תשכ"א (31 בדצמבר 1960) 62%

(ב) לאחר כ"ד בטבת תשכ"ב (31 בדצמבר 1961) — מן הסכום העודף כאמור בפסקה (א) ומסכום נוסף לכל חודש חולף השווה לחלק ה־48 של סך כל הפקדונות לזמן ארוך ליום י"ב בטבת תשכ"א (31 בדצמבר 1960) 62%.

תיקון סעיף 4

3. בסעיף 4 להוראות העיקריות, במקום „68%“ יבוא „72%“.

החלפת סעיפים 11, 12 ו־13

4. במקום הסעיפים 11, 12 ו־13 להוראות העיקריות יבואו סעיפים אלה:

„שיעור נכסים נזילים“
11. מכל פקדון המופקד במוסד הבנקאי במסגרת תכנית חסכון שאושרה על־ידי שר האוצר על־פי חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956³ (להלן — חסכון), יחזיק המוסד הבנקאי, על אף האמור בפרק הראשון, נכסים נזילים כמפורש בסעיף 12, בשיעורים אלה:

(1) מחסכון המופקד במסגרת התכנית „חסכון לתיכון“ בהתאם לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מספר 3), תשכ"א—1961⁴ (להלן — חסכון לתיכון) 100%
(2) מחסכון אחר 85%

נכס נזיל

12. הנכס הנזיל שמוסד בנקאי חייב בהחזקתו כאמור בסעיף 11, יהיה פקדון בבנק ישראל במטבע ישראלי, שלפי תנאי הפקדתו אין להוציא מתוכו אלא סכומים אלה:

(1) מחסכונות לתיכון — סכום השווה ל־100% מהכספים שהמוסד הבנקאי החזיר לפי תנאי הפקדון:

¹ ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 192.

² ק"ח 758, תשי"ח, עמ' 432.

³ ק"ח 1075, תשכ"א, עמ' 440; ס"ח 201, תשט"ו, עמ' 52.

⁴ ק"ח 1086, תשכ"א, עמ' 654.

- (2) מחסכונות אחרים — סכום השווה ל-85% מהכספים שהוחזרו למפקדי החסכונות מתוך חסכונותיהם ;
- (3) סכומים הדרושים למוסד הבנקאי לשם השקעתם כאמור בסעיף 13, הכל לפי סוג החסכון.

13. הפחתת הנכסים הנזילים במקרים מסויימים
מוסד בנקאי יהיה רשאי להפחית את סך כל הנכסים הנזילים שהוא חייב להחזיק לפי סעיף 11 בסכום כספי החסכונות המושקעים בנכסים אלה :

- (1) בניירות-ערך שאושרו על-ידי משרד האוצר ובנק ישראל ;
- (2) לגבי חסכונות לתיכון — בהלוואות לצרכי חינוך או למטרות חינוכיות אחרות שאושרו על-ידי משרד האוצר ובנק ישראל, ובלבד שסכום ההלוואות הניתן להפחתה לא יעלה בכל עת על 70% מסך כל החסכונות כאמור המופקדים במוסד הבנקאי אותה שעה ;
- (3) לגבי חסכונות אחרים — בהלוואות למטרות פיתוח שאושרו על ידי משרד האוצר ובנק ישראל, ובלבד שסכום ההלוואות הניתן להפחתה לא יעלה בכל עת על 25% מסך-כל החסכונות המופקדים במוסד הבנקאי באותה שעה.

5. בסעיף 13א להוראות העיקריות, במקום הגדרת „פקדון מיוחד“ תבוא הגדרה זו :
„פקדון מיוחד“ — פקדון מיוחד שהופקד לפני י"א בחשון תשכ"א (1 בנובמבר 1960) על ידי קופה במוסד בנקאי כהשקעה מוכרת כמשמעותה בתקנות הקופות“.

תיקון סעיף 13א

6. (א) בסעיף זה —
„תוספת הנכסים הנזילים“ — הסכום שבו סך כל הנכסים הנזילים שעל המוסד הבנקאי להחזיק עקב תחילתם של סעיפים 2 (1) ו-3 של הוראות אלה, עודף על סך כל הנכסים הנזילים שהיה עליו להחזיק אילו לא הוראות סעיפים 2 (1) ו-3 האמורים ;

הוראות מעבר

„יתרה חפשית“ — סכום השווה להפרש שבין סך כל הפקדונות שנוספו לאחר תחילתן של הוראות אלה לבין הנכסים הנזילים שהמוסד הבנקאי חייב להחזיק לגבי אותה תוספת.

(ב) כל עוד תוספת הנכסים הנזילים עולה על מחצית היתרה החפשית יראו מוסד בנקאי כאילו הוא מקיים הוראות אלה, אם במקום תוספת הנכסים הנזילים הוא מחזיק כנכס נזיל את מחצית היתרה החפשית. הוראה זו לא תחול אם עלתה היתרה החפשית כדי כפל תוספת הנכסים הנזילים, או עדפה עליה, אף אם לאחר מכן תורה היתרה החפשית וירדה למטה מן כפל התוספת.

7. תחילתן של הוראות אלה היא ביום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).

8. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961“.

תחילה

חשם

ד. הורוביץ
נגיד בנק ישראל

כ"ח באדר תשכ"א (16 במרס 1961)
(חמ 72215)

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954¹, ולאחר התייעצות עם הועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 2 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תש"ד—1960², בסעיף קטן (א), לאחר "פקדון של הממשלה" יווסף:
"או של הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, או של כל מוסד אחר שאושר לצורך זה על ידי בנק ישראל".
2. תחילתן של הוראות אלה ביום ג' באייר תש"ך (30 באפריל 1960).
3. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תש"ד—1960 (תיקון), תשכ"א—1961".

תחילה

השם

ד. הורוביץ
נגיד בנק ישראל

כ"ח באדר תשכ"א (16 במרס 1961)
(המ 72215)

¹ ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 102.
² פ"ח 1004, תש"ד, עמ' 987.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

ביטול הוראות בדבר אי הגדלת האשראי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 53 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954¹, ולאחר התייעצות עם המועצה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. הוראות בנק ישראל (איסור הגדלת האשראי), תשי"ח—1957² — בטלות.
2. תחילתן של הוראות אלה ביום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).
3. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (איסור הגדלת האשראי) (ביטול), תשכ"א—1961".

ביטול ההוראות

תחילה

השם

ד. הורוביץ
נגיד בנק ישראל

כ"ח באדר תשכ"א (16 במרס 1961)
(המ 72216)

¹ ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 102.
² פ"ח 756, תשי"ח, עמ' 498.

תיקון טעות

בתקנות מילווה פיתוח (סדרה ה'), תשכ"א—1961, שפורסמו בקובץ תקנות 1106 תשכ"א, עמ' 1036, בתקנה 7, במקום "28 תלושים שיסומנו במספרים מ"1 עד 28" צריך להיות "26 תלושים שיסומנו במספרים מ"1 עד 26".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ז באדר תשכ"א (15 במרס 1961)
(המ 7247)

קובץ התקנות 1122, ו' בניסן תשכ"א, 1961: 28.8

מדור לשלטון מקומי

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר-גלילי במחוז תל-אביב

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב, אני מצווה לאמור:

1. שטח מחוז תל-אביב שאינו כולל שטחים שהוכרו עליהם כשטחי תכנון עיר, יהא השטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז תל-אביב.

2. לצו זה ייקרא "צו תכנון ערים (שטח גלילי במחוז תל-אביב), תשכ"א-1961".

י"ד באדר תשכ"א (2 במרס 1961)
(חמ 76511)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר גלילי במחוז המרכז

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז, אני מצווה לאמור:

1. שטח מחוז המרכז, שאינו כולל שטחים שהוכרו עליהם כשטחי תכנון עיר, יהא השטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז המרכז.

2. לצו זה ייקרא "צו תכנון ערים (שטח גלילי במחוז המרכז), תשכ"א-1961".

י"ד באדר תשכ"א (2 במרס 1961)
(חמ 76511)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר שטחי תכנון עיר גליליים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953³, יימחק „השטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז המרכז“.
2. לצו זה ייקרא „צו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953 (תיקון מס' 5) תשכ"א—1961“.

השם

י"ד באדר תשכ"א (2 במרס 1961)
(חמ 78511)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1030, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 385, תשי"ג, עמ' 1119.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר שטחי תכנון עיר גליליים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953³, יימחק „השטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז תל-אביב“.
2. לצו זה ייקרא „צו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953 (תיקון מס' 6) תשכ"א—1961“.

תיקון סעיף 1

השם

י"ד באדר תשכ"א (2 במרס 1961)
(חמ 78511)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1030, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 385, תשי"ג, עמ' 1119.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לבני-ברק בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית בני-ברק חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה;
„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי הפקודה;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„המועצה” — מועצת העיריה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של העיריה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ולגבי מפעל מים שעליו ניתן רשיון לפי סעיף 2, גם מי שניתן לו הרשיון;

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” — בנין, קרקע תפוסה, אדמת בנין או אדמה חקלאית כמשמעותם בסעיף 101(א) לפקודה;

„העיריה” — עירית בני-ברק;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים), 1936;¹

„צרכן” — מי שרשום בלוח השומה כמחזיק בנכס וכן מי שמחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן על ידי ראש העיריה לאדם שמלאכתו בכך לבצע עבודות שרברבות של רשת פרטית;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס.

2. (א) שמירת מפעלי המים בתחום העיריה והמים שבהם, הנהלתם והפיקוח עליהם, וכן אספקת המים, הם בידי העיריה.

(ב) לא יקים אדם בתחום העיריה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ג) בעד מתן רשיון לפי סעיף קטן (ב), תשולם לעיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

מפעלי מים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

² ע"ר 1936, תוס' 2 סס' 560, עמ' 1.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוק או התקנה מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתה מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש לעירייה מראש —

- (1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, או
 - (2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל,
- הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש לעירייה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת, או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.
(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהווקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור ישלם המבקש לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אביזר, או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו, או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש העירייה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא יבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם לעירייה אגרת מדמים הכוללת את הוצאות מדמים והתקנתו בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) בעד השימוש במדמים, בדיקתו השיגרתי אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו מחמת התבלות, ישלם הצרכן לעירייה דמי שימוש בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(1) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד־המים או לאבדנו, וזולת אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי העיריה או מפועליה בשעת מילוי תפקידיהם.
 (2) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד־המים אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמד־המים ייבדק על ידי המנהל. בעד בדיקת מד־המים כאמור, ישלם הצרכן לעיריה אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת, וזולת אם הבדיקה העלתה שמד־המים פגום.

7. (א) הותקן מד־מים, ישלם הצרכן לעיריה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעורים שנקבעו בתוספת, לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד־המים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי־דיוקו.

(ד) לא הותקן מד־מים, ישלם הצרכן לעיריה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמו הוא, וחייב הוא לבקשת אחד הצרכנים להורות על חלוקת אגרת מד־המים, דמי השימוש, אגרת המים או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה, בין אותם הצרכנים, באופן שאגרת מד־המים ודמי השימוש, יחולקו בין הצרכנים באופן שווה; אגרת המים או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה, יחולקו בין הצרכנים, כך שכל צרכן ישלם אותו חלק המתאים ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. לצרכי חישוב חלוקת אגרת המים וכל תשלום אחר, יראו מטבת, יהיה שטחו אשר יהיה, כחדר אחד.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.
 (ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

אספקת מים
לפי חוזה

9. המנהל רשאי לחייב צרכן להפקיד בקופת העיריה פקדון להבטחת תשלום אגרת מים, אגרת מד־מים, דמי שימוש במד־המים או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה, כדמי שימוש או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

10. (א) אגרת מים תשולם מראש, במועד שנקבע לשילום הארנונה הכללית לפי הפקודה; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.

מועד התשלום

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר העיריה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד אחר לשילומם ישולמו תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.

11. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב.

12. המועצה רשאית להפחית כל אגרה או תשלום אחר המגיעים לפי חוק עזר זה, או ולוותר עליהם, מתוך התחשבות במצבו החמרי של החייב בהם, או אם החייב בהם הוא מוסד צדקה, דת, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.

13. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, וזיהם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום חמישה ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 3, או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 18, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב) או (ג) לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב) תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנתק.

15. (א) המנהל, או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לזקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור או אביזרים או כיוצא בהם או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או פגיעה אחרת במים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב או להפסיק אספקת המים לפי סעיף 13 או 14;

(5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל, או למי שהורשה על ידיו, מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא יבזבו אדם ולא יגרורו או ירשה שאחר יבזבו מים שברשותו.
 (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרורו או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
 (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אוויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרורו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרור לזוהמה או להפרעה באספקת מים.
 (ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה.
 (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרורו או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.

(ח) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אביזר השייך למפעל מים.
 (ט) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
 (י) לא יפתח אדם — פרט לעובד עיריה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 14, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים
והעברתם

18. (א) חיבור של רשת פרטית, שנותק לפי הוראות חוק עזר זה, לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

19. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.

שמירת מפני
זיהום

20. (א) ראש העיריה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או בעל של חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת
תיקונים

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מלא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

רשיון שרברב

21. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית, לא יבצע בהם שינוי או תיקון ולא יתקן מדרמים אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש העיריה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ו) שרברב המעונין בהידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

22. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה, תהא כדין אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגו במקום בולט על הנכס הנדון במסמך.
23. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש העירייה.
24. חוק עזר לבני-ברק (אספקת מים), תשט"ו—1955 — בטל.
25. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
26. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבני-ברק (אספקת מים), תשכ"א—1961”.

מסירת
מסמכים

ביטול

תחילה

השם

תוספת

האגרה כלירות

1. אגרת רשיון להקמת מפעל מים או לשימוש בו
(סעיף 2 (ג) — לשנה)
62.50
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) :
בעד חיבור —
(א) לבנין בן קומה אחת
(ב) לכל קומה נוספת או לכל בנין נוסף באותו מגרש הקשור לאותו חיבור
61.—
20.25
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לפי שטח הנכס —
לכל מ"ר
0.63
נוסף לכך לכל מ"ר בנוי בכל קומה
0.95
4. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
(סעיף 4 (ב))
5.—
5. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 4 (ה))
5.—
6. אגרת מד-מים (סעיף 6 (ד)) —

כשאינו מיתקן
מוכן להתקנת
מד-מים

כשיש מיתקן
מוכן להתקנת
מד-מים

75.—

100.—

125.—

240.—

50.—

מד-מים —

(א) שאינו עולה על 1"

(ב) העולה על 1" ואינו עולה על 1½"

(ג) העולה על 1½" ואינו עולה על 2"

(ד) העולה על 2" ואינו עולה על 3"

⁸ ק"ת 505, תשט"ו, עמ' 781.

כשאינ מיתקן מוכן להתקנת מדמים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מדמים
-------------------------------------	------------------------------------

7. דמי שימוש במדמים — לחודש (סעיף 6 (ה)) —
מדמים —

0.80	(א) שאינו עולה על $3/4$ "
1.20	(ב) העולה על $3/4$ " ואינו עולה על 2"
4.—	(ג) העולה על 2"

8. אגרת בדיקת מדמים (כולל דמי פירוק, הובלה
והתקנה (סעיף 6 (ז))

7.50

9. אגרת מים (סעיף 7) —

האגרה המינימלית	האגרה למ"ק
--------------------	---------------

א. מקום שהותקן מדמים (סעיף 7 (א)) :

1. בנין מגורים לדירה — לחודש —

1.20	0.12	(א) בעד 10 מ ³ הראשונים או חלק מהם
	0.20	(ב) בעד 6 מ ³ נוספים או חלק מהם
	0.30	(ג) בעד כל מ ³ נוסף

(ד) לגבי דירה שהצפיפות הממוצעת בה עולה
על שתיים וחצי נפש לחדר, תינתן הנחה
של 20% לתצרוכת העולה על 10 מ³
לחודש. לצורך חישוב הצפיפות יובאו
בחשבון המחזיקים בדירה, ילדיהם עד גיל
18 שנה והורים תלויים הגרים אתם בדירה.

2. לצרכי השקאת גינות מסביב לבית בחדשים
אפריל—נובמבר בהגבלה של 74 מ³ לכל 100
מ"ר או חלק מהם מהגינה המושקת

0.07

3. בית עסק, או בית מסחר המשתמש במים לצרכי
עובדיו בלבד (רחיצה ונקיון) משרד מסחרי או
מחסן —

0.15	(א) בעד 10 מ ³ הראשונים
0.20	(ב) בעד 5 מ ³ נוספים
0.25	(ג) בעד 5 מ ³ נוספים
0.30	(ד) כל מ ³ מעל ל-20 מ ³

4. בית עסק המשתמש במים לצרכי עסק, בית
מלאכה ומוסדות (כולל מוסדות ממשלה, צבא
ואחרים)

0.12

5. בתי מלון, בתי קפה, מסעדות וקיוסקים

0.12

6. (א) מפעלי תעשיה, בתי־חרושת ומכבסות
המשתמשים בכמות שאינה עולה על 20,000
מ³ לשנה

0.12

(ב) מפעלי תעשיה, בתי חרושת ומכבסות
המשתמשים בכמות העולה על 20,000 מ³
לשנה

0.09

0.08

7. חקלאות

ה ע ר ה : האגרה המינימלית ביחס לכל הפריטים 3—7
לעיל תהיה בשיעור שנקבע לאותם הסוגים
במקום שלא הותקן בו מד־מים.

0.25

8. מים לבניה (סעיף 7 ג)

שיעור האגרה
בלירות

0.50

1.—

1.70

1.90

3.70

2.80

3.90

2.—

3.35

4.—

5.50

15.50

10.40

5.—

15.50

23.50

—80

2.50

2.65

15.50

—16

5.—

10.—

ב. במקום שלא הותקן מד־מים (סעיף 7 ד) — לחודש —

לכל חדר ששטחו אינו עולה על 9 מ"ר ואין לו מטבח

לכל חדר ששטחו עולה על 9 מ"ר או שיש לו מטבח

לחנות שאינה מפורטת במיוחד.

לכל מחסן — אם שטחו אינו עולה על 50 מ"ר

אם שטחו עולה על 50 מ"ר ואינו עולה על 250 מ"ר

לכל 250 מ"ר נוספים או חלק מהם

אדמה תפוסה — לכל 1000 מ"ר או חלק מהם

לכל קיוסק

לכל מסעדה, בית קפה

לכל בית מלאכה

לכל 250 מ"ר או חלק מהם של בנינים המשמשים לצרכי תעשיה

למפעלים לחמרי בנין, בלוקים, רעפים וכיוצא באלה —

עד 1000 מ"ר

לכל 1000 מ"ר נוספים או חלק מהם

לכל אטליו או חנות דגים

לכל מאפיה

לכל בית חרושת לגזוז

לכל סוס, פרד, פרה, פר

לכל כלי רכב ממונע (פרטי או ציבורי)

מכבסות אוטומטיות, לכל מכונה

לכל דונם קרקע המשמשת לצרכי חקלאות

לכל עץ נושא פרי

10. אגרת חידוש חיבור (סעיף 13 ד)

11. אגרת רשיון שרברב (סעיף 21 ה)

נתאשר.

י"ט באדר תשכ"א (7 במרס 1961)

(חמ 862004)

ד. אהרונוביץ
ראש עיריית בני־ברק

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לטבריה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית טבריה חוק עזר זה:

חברות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
„אביזרים” — כרוזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מדמים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל מים של העיריה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העיריה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם; ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„עיריה” — עירית טבריה;
„המועצה” — מועצת עירית טבריה;
„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש העיריה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון חקמת
מפעל מים
ולחפצו

2. (א) לא יקים אדם בתחום העיריה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש לעיריה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת העיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בצירוף מפה של אותה רשת.

חיבור למפעל
מים

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת העיריה —

- (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
- (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1834, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העיריה צינור מים, ישלם לעיריה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת העיריה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית העיריה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד העיריה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד העיריה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת העיריה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת-מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעות במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור העיריה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור העיריה, לחייב צרכן או בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת העיריה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת העיריה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר העיריה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי העיריה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהעיריה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

ספור

(ב) העיריה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהעיריה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוק החיבור

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנוחק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — רשות כניסה בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל. השימוש במים

- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת המים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדרי המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנוחקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים, לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל. מכירת מים

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים. שמירה בפני זיהום

19. (א) ראש העיריה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש העיריה), רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה. דרישת תיקונים

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש העיריה, כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב. רשיון שרברב

- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש העיריה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת העיריה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעות

ענשים

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

תחילה

השם

23. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטבריה (אספקת מים), תשכ"א—1961".

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

250	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
30	עד 1"
55	עד 1½"
75	עד 2"
120	למעלה מ-2"
	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לכל נכס —
150	לכל יחידת מגרש ששטחו אינו עולה על 700 מ"ר
0.10	לכל מ"ר למעלה מ-700 מ"ר
0.75	לכל מ"ר בניה — לכל קומה
6	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג))
1	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
6	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))

7. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6 (ה)) — לחודש —
עד 1"
למעלה מ"1 ועד 2"
אגרת מים (סעיף 7)
8. (בפריט זה הול שגדלו למעלה מ"6 מ"ר וכן חדרי שירות —
דינם כחדרים).
(א) במקום שהותקן מדמים — לחודש
(1) א. לשימוש ביתי —
עד 5 מ"ק
למעלה מ"5 עד 9 מ"ק — לכל מ"ק
לכל מ"ק נוסף
ב. לגינות ומשקי עזר בחדשים אפריל — דצמבר
עד 30 מ"ק לחודש — לכל מ"ק
לכל מ"ק נוסף
ה ע ר ה : היה מדמים משותף לשימוש ביתי ולגינות ומשקי
עזר, תשולם האגרה לפי תעריף לשימוש ביתי בעד
כמות המים עד 3 מ"ק לכל חדר, בעד כל כמות נוספת
פת תשולם האגרה לפי התעריף לגינות ומשקי עזר.
(2) לתעשייה — לכל מ"ק
(3) לבניה — לכל מ"ק
(4) לשימוש חקלאי — לכל מ"ק
(5) לשימוש משתלות עצי נוי ופרחים — לכל מ"ק
(6) לשימוש בתי מלון — לכל מ"ק
(7) לשימוש הצבא — לכל מ"ק
(8) לבית עסק, או לבית מלאכה, עד 7 מ"ק
לכל מ"ק נוסף
(ב) במקום שלא הותקן מדמים — לחודש —
(1) לשימוש ביתי — לכל חדר
(2) לבית עסק או לבית מלאכה
(3) לגינה שליד מקום מגורים עד 100 מ"ר
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לכל שנה

מ. צ ח ר
ראש עיריית טבריה

נתאשר.
כ"ז באדר תשכ"א (15 במרס 1961)
(חמ 876016)

חיים משה שפירא
שור הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לאוס-אל-פחם בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה המקומית אוס-אל-פחם חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

- „המועצה” — המועצה המקומית אוס-אל-פחם ;
- „עסק” — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת ;
- „עוסק” — כל העוסק בעסק בתחום המועצה ;
- „מס” — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;
- „ראש המועצה” — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
- „שנה” — שנת כספים.

הטלת מס

- 2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
- (ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
- (ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
- (ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

- 3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.
- (ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך חודשיים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.
- (ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

- (1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה ;
- (2) ממי שטוען ששילם את המס שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

5. אדם שעשה אחת מאלה —

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב).

דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשתו בדיון.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה. מסור

7. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות. הוראות מעבר

8. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תשי"ד (1 באפריל 1960). תחילה

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאום-אל-פחם (מס עסקים מקומי), תשכ"א-1961". השם

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	ירקות ופירות — מכירה קמעונית	20	בגדים משומשים — מכירה
25	מאפייה או תנור	35	בית בר
10	מגהצה או מכבסה	20	בית קפה
100	מהנדס	25	בנאי
10	מכונאי	100	בנק או סניף בנק
15	מסגר	4	גידול בקר מגיל שנה ומעלה — לכל ראש בקר
10	מסעדה		גידול צאן — לכל ראש —
20	מילוי סוללות למוטורים	1.50	כבשים
20	נגר ללא מיכון	0.75	עזים
40	נגרייה ממוכנת	15	דגים — מכירה
50	סוחר בסיטונות		הובלה — במכוניות משא — פרט למכוניות דיוז —
5	סייד		לכל מכונית —
10	סנדלר	30	עד 3 טונות
20	ספר	45	למעלה מ-3 טונות
45	עבודה בטרקטור — לכל טרקטור	75	במכוניות דיוז — לכל מכונית
60	עורך-דין	25	בטנדרים — לכל טנור
15	פחח	50	במוניות — לכל מונית
15	צבעי	5	בגמלים — לכל גמל
15	קיוסק לממכר גזוז או מנותקים	150	חברת אוטובוסים
5	קצב	18	חייט
20	רהיטים — מכירה		חנוות מכולת — שמספר לקוחותיה —
10	רופא פרטי	7.50	עד 100
100	רופא שיניים	15	101 עד 200
60	רופא וטרינרי	25	201 עד 300
5	ריסוס גידולים חקלאיים — עבודה	35	301 ומעלה
10	תחנת דלק	20	טחנת קמח
40		15	טייף

נתאשר.

אחמד אבו חשיש
ראש המועצה המקומית אום אל-פחם

י"ב באדר תשכ"א (28 בפברואר 1961)
(חמ 81162)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור-יהודה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אור-יהודה חוק עזר זה :

1. בסעיף 23 לחוק עזר לאור-יהודה (אספקת מים), תש"ד—1960², במקום "י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961)" יבוא "כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962)".
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאור-יהודה (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961".

מרדכי בן-פורת
ראש המועצה המקומית אור-יהודה

נתאשר.
י"ד באדר תשכ"א (2 במרס 1961)
(חמ 811302)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 078, תש"ד, עמ' 471; ק"ח 1061, תשכ"א, עמ' 188.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאפקים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה ועדת המועצה המקומית אפקים חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית ;
"רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס ;
"אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת ;
"מד-מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס ;
"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה ;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו ;
"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית ;
"המועצה" — המועצה המקומית אפקים ;
"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.
2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
 (ג) המחזיק במפעל מים ביום-פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
 (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
 (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
 (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
 (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
 (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
 (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן
 (2) הוצאות חיבור לפי דו"ח שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) לא ישתמש בעל נכס להזקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
 (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מדהמים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מדמים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מדמים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שרכוש מאת המועצה או באמצעותה מדמים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדמים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

- (ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשה בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדמים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
 (ו) היה לצרכן יסוד לחשוד שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד"המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד"מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראות סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברו או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יזבזב אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה, אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחר דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ר (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

23. תחולתו של חוק עזר זה היא מיום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960) עד יום כ' בתשרי תשכ"ב (30 בספטמבר 1961).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאפקים (אספקת מים), תשכ"א—1961".

תוספת

שיעור האגרה
בדירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד) — לשנה 500
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) —
כשצינורות הרשת הפרטית — עד קוטר של אינטש אחד
למעלה מקוטר של אינטש אחד — לכל אינטש נוסף או חלק ממנו —
15 תוספת של
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לפי אורך החזית לכל מטר אורך
או לפי שטח הנכס — לכל אלה מטר מרובע
או 50% לפי אורך החזית ו-50% לפי שטח הנכס.
הכל לפי הסכום הגדול יותר. 200
4. אגרת התקנת מדמים (סעיף 6 (ג) 20
5. דמי שכירות מדמים (סעיף 6 (ד) — לחדש 0.45
6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6 (ה) —
לכל אינטש של קוטר מדמים או חלק ממנו 3
7. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6 (ה) — לחדש 0.30
8. אגרת מים (סעיף 7) — לחדש —
(א) במקום שלא הותקן מדמים —
(1) דירה, חדרי משרד, חזרי עבודה — חדר ראשון 2.60
לכל חדר נוסף — תוספת של 1.67
(2) חנות או בית מלאכה עם מחסן צמוד 2
(ב) במקום שהותקן מדמים —
(1) בעד שימוש חקלאי —
ל-10 מ"ק ראשונים או חלק מהם 1.25
ל-40 מ"ק נוספים או חלק מהם — לכל מ"ק 0.13
למעלה מ-50 מ"ק — לכל מ"ק 0.15
(2) בעד כל שימוש אחר —
ל-10 מ"ק ראשונים או חלק מהם 1.25
לכל מ"ק נוסף או חלק ממנו 0.20
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג) 5
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה) 10

יעקב כהן

יושב ראש ועדת המועצה המקומית אפקים

נחאשר.

ח' באדר תשכ"א (24 בפברואר 1961)
(חם 81148)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאשדוד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אשדוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברוזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה המקומית אשדוד;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולמפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה:

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. (ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת. (ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים, ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה. (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס. (ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחרית או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדימים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.
(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה, מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

פסוק

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי

אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה

לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף

קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים

המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים

כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א),

רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות

והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א),

חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — רשות כניסה בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדרגים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
 - (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל. השימוש במים

- (ב) לא יבזבוז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.
- (ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
- (ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדרגים ובמיתקנים המובילים את המים למדרי המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל. מכירת מים

18. לא יפתח אדם, ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים. שמירה ספני וזיהום

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה. דרישת תיקונים

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב. רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) נעדר מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק. עזר זה תהא כדון, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ר(ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

תחולה

23. תחולתו של חוק עזר זה היא מיום ו' בתמוז תש"ך (1 ביולי 1960) עד יום כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962).

השם

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (אספקת מים), תשכ"א—1961".

שיעור האגרה
בלירות

תוספת

250	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
10	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג))
	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —
10	לכל מטר אורך חזית של הנכס
10	4. אגרת התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג))
—50	5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5	6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה))
—50	7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש —
	(א) במקום שהותקן מד"מים —
1	לצריכה ביתית — ל-10 מ"ק או חלק מהם
—15	מעל 10 מ"ק עד 19 מ"ק — לכל מ"ק
—25	מעל 19 מ"ק — לכל מ"ק
—10	השקאה במדידה נפרדת — לכל מ"ק
—20	מים לבניה — לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מד"מים —
4	לכל יחידת דיור — לחודש
3	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
5	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

א. לנגסנר

נתאשר.

ב/ראש המועצה המקומית אשדוד

י' בשבט תשכ"א (27 בינואר 1961)

(חמ 81154)

חיים קשה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבאקה-אל-גרבייה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית באקה-אל-גרבייה חוק עזר זה:

1. בסעיף 5 לחוק עזר לבאקה-אל-גרבייה (סלילת רחובות), תשי"ז—1959², במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) נסלל כביש בשטח בנוי, לפי חוק עזר זה, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים הגובלים את הרחוב שבו נסלל הכביש כדי 50% וסכום זה יחולק ביניהם בשיעור יחסי לאורך חזיתות נכסיהם הגובלים את הרחוב. מקום שכביש מהווה רחבה, ייחשבו ששה מטרים ממנה בלבד ככביש לצורך סעיף קטן זה.”

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאקה-אל-גרבייה (סלילת רחובות) (תיקון)”, תשכ"א—1961.

פ א ר ס ח מ ד א נ

ראש המועצה המקומית באקה-אל-גרבייה

נתאשר.

י"ד באדר תשכ"א (2 במרס 1961)
(חמ 813800)

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 824, תשי"ז, עמ' 1650.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 3 לחוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא סעיף זה:

3. (א) המס ישולם בחמישה שיעורים שווים ורצופים בראשון לכל אחד מהחדשים: אפריל, יוני, אוגוסט, אוקטובר ודצמבר של השנה שבעדה הוטל המס (להלן — ימי הפרעון).

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 674, תשי"ז, עמ' 830; ק"ת 1033, תש"ד, עמ' 1648.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל אולם לפני 1 בדצמבר, ישלם בכל אחד מימי הפרעון הנותרים באותה שנה סכום היוצא מחילוק סכום המס המגיע ממנו בהתאם לסעיף 2 במספר ימי הפרעון הנותרים.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בנובמבר, ישלם את המס המגיע ממנו בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

(ה) לא סילק עוסק שני שיעורים רצופים כאמור, יתרה בו ראש המועצה.

(ה) עוסק שלא שעה להתראת ראש המועצה, ישלם את כל יתרת המס 15 יום מתאריך ההתראה, למרות האמור בסעיפים קטנים (1) ו-(ב)."

תיקון התוספת הראשונה

2. בסוף התוספת הראשונה לחוק העזר העיקרי יווספו פריטים אלה :

40	„משרד או סוכנות נסיעות
30	מילוי סודה בבקבוקים
30	חנות לממכר עורות
50	חנות למכירת צמר

3. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ד (1 באפריל 1960).

תחילה

4. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות. אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

הוראות מעבר

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיריזרעאל—עפולה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961".

השם

יואש דובנוב

נתאשר.

כ"ב באדר תשכ"א (10 במרס 1961) ראש המועצה המקומית עיריזרעאל—עפולה (חם 88102)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לכפר-גנים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית לכפר-גנים חוק עזר זה :

1. במקום התוספת לחוק העזר לכפר-גנים (מס עסקים מקומי), תשי"ח—1958³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו :

תחילה

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 779, תשי"ח, עמ' 926; ק"ת 841, תשי"ט, עמ' 271.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	בית מלאכה —	1.98	אורווה — לכל סוס או לכל פר
27.50	שאין משתמשים בו בכוח מיכני	19.80	מכונית משא או מונית
55.—	שמשתמשים בו בכוח מיכני	41.50	אטלז
110.—	בית מלאכה לעיבוד יהלומים	66.—	אטלז עם מכירת עופות
26.40	בית מלאכה לפוליטורה		חנות —
90.—	חברה לאספקת מים	13.20	ירקות
9.90	עגלון	19.80	מכולת
19.80	צרכניה	82.50	מספוא
	קיוסק —	13.20	משקאות משכרים
9.90	ללא רשיון למשקאות משכרים	26.40	נעליים
19.80	עם רשיון למשקאות משכרים	9.90	סנדל
1.98	רפת — לכל פרה חולבת	99.—	טחנת גריסים
82.50	תחנת ריכוז חלב, ביצים	1.98	כחרת — לכל 10 נחלים
	תעשיית בלוקים —		לול שיש בו —
16.50	ללא מכונה		501 עד 600 עוף
33.—	עם מכונה	11.88	לכל 100 עופות נוספים
26.40	תעשיית משחת נעליים	1.98	לכל 50 ברווזים, אחוים או תרנגולי הודו
66.—	תעשיית מיצים וריבות	1.98	מזגרה
26.40	מוסך לתיקון מכונות	37.50	מזנון
9.90	חנות דגים	9.90	מחלק חלב, קרח, גפר ולחם
6.60	רוכל	13.20	מכבסה מיכנית המעסיקה עובדים
825.—	בית חולים פרטי, בית הבראה, סנטוריום	165.—	משתלת עצים — לכל דונם
220.—	חברת החשמל	8.80	ניקוי כימי או מצבעה
110.—	שירות אוטובוסים בינעירוני	330.—	בית חרושת לגומי
	הנהלה, השגחה ועיבוד פרדסים —	165.—	בית חרושת לעורות
24.75	עד 50 דונם	41.25	
2.75	לכל 10 דונם נוספים		

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ד (1 באפריל 1960).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר-גנים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961".

נתאשר.

ח' באדר תשכ"א (24 בפברואר 1961)
(חמ 88452)

יוסף פלדמן
ראש המועצה המקומית לכפר-גנים

חיים משה שפירא
שר הפנים

1. *Staphylococcus aureus*

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).